

Dąbrowski Walenty

Data urodzenia: 1847

ksiądz katolicki, delegat biskupi, kustosz kalwarii wejherowskiej, członek zwyczajny Towarzystwa Naukowego w Toruniu w l. 1901–1931.

Urodził się w Gowinie w okolicy Wejherowa. Po uzyskaniu święceń kapłańskich w Pelplinie w 1874 r. został katechetą w lubawskim progimnazjum, w którym również nauczał języka polskiego. W 1887 r. został proboszczem fary wejherowskiej, w 1895 r. objął dekanat pucki. Od 1904 r. był delegatem biskupim na obwód gdański, a po jego oddzieleniu delegatem na obwód wejherowski. W 1915 r. otrzymał tytuł honorowego kanonika chełmińskiego. Czuwał nad organizacją życia parafialnego, uświetniając uroczystości odpustowe oraz patronując licznym katolickim towarzystwom, m.in. Bractwu św. Szkaplerza, Bractwu Trzeźwości, Towarzystwu Robotników, Czeladników, Młodzieży czy Lidze Katolickiej. Jako proboszcz dopuszczał do przewodnictwa w nabożeństwach jedynie kapłanów polskich. Z racji swojej popularności w społeczności kaszubskiej nazywano go „królem kaszubskim”. Znany był z kaszubskich kazań, na które, według miejscowej tradycji, jako jedyny miał zezwolenie kurii pelplińskiej. Mimo niewątpliwego patriotyzmu nie udzielał się w świeckich organizacjach narodowych i społecznych.

Literatura:

1. Cybulski M., *Dąbrowski Walenty*, [w:] *Słownik biograficzny Pomorza Nadwiślańskiego*, t. 1, red. S. Gierszewski, Gdańsk 1992, s. 302–303.
2. Glemma T., *Dąbrowski Walenty*, [w:] *Polski słownik biograficzny*, t. 5, red. W. Konopczyński, Kraków 1939–1946, s. 23–24.
3. Mross H., *Dąbrowski Walenty (1847–1931)*, [w:] *Słownik biograficzny kapłanów diecezji chełmińskiej wyświęconych w latach 1821–1920*, Pelplin 1995, s. 45–46.

Karol Walczak